

Homerische Hymnen

Gedicht 1

Εἰς Διώνυσον

- [1] οἳ μὲν γὰρ Δρακάνω σ', οἳ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση
[2] φάσ', οἳ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος, εἰραφιῶτα,
[3] οἳ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδινηέντι
[4] κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ·
[5] ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν, ἄναξ, σε λέγουσι γενέσθαι,
[6] ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
[7] πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων, κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
[8] ἔστι δέ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθέον ὕλη,
[9] τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων,
[10] καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς.
[11] ὥς δὲ τὰ μὲν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
[12] ἄνθρωποι ῥέξουσι τεληέσσας ἐκατόμβας.
[13] ἧ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
[14] ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
[15] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.
[16] ὥς εἰπὼν ἐπένευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.
[17] ἴληθ', εἰραφιῶτα, γυναιμανές· οἳ δέ σ' αἰοδοὶ
[18] ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ'· οὐδέ πη ἔστι
[19] σεῖ' ἐπιληθομένῳ ἱερῆς μεμνησθαι αἰοιδῆς.
[20] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
[21] σὺν μητρὶ Σεμέλῃ, ἣν περ καλέουσι Θυώνην.

Gedicht 6

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] αἰδοίην, χρυσοστέφανον, καλὴν Ἀφροδίτην
[2] ἄσομαι, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
[3] εἰναλῆς, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
[4] ἤνεικεν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
[5] ἀφρῷ ἐνὶ μαλακῷ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι
[6] δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσαν:
[7] κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτὸν ἔθηκαν
[8] καλήν, χρυσεῖην· ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
[9] ἄνθεμ' ὀρειχάλκου χρυσοῖό τε τιμήεντος·
[10] δειρῇ δ' ἀμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν
[11] ὄρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον, οἷσί περ αὐταὶ
[12] ὦραι κοσμεῖσθην χρυσάμπυκες, ὁππότ' ἴοιεν
[13] ἐς χορὸν ἱμερόεντα θεῶν καὶ δώματα πατρός.
[14] αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροὶ κόσμον ἔθηκαν,
[15] ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἳ δ' ἠσπάζοντο ἰδόντες
[16] χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἠρήσαντο ἕκαστος
[17] εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
[18] εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυθερείης.

- [19] χαῖρ' ἑλικοβλέφαρε, γλυκυμείλιχε: δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
[20] νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν.
[21] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείῃ καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 7

Εἰς Διώνυσον

- [1] ἀμφὶ Διώνυσον, Σεμέλης ἐρικυδέος υἱόν,
[2] μνήσομαι, ὡς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο
[3] ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
[4] πρωθήβη: καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι,
[5] κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὠμοῖς
[6] πορφύρεον: τάχα δ' ἄνδρες εὐσσέλμου ἀπὸ νηὸς
[7] ληισταὶ προγένοντο θοῶς ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
[8] Τυρσηνοί: τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος: οἳ δὲ ἰδόντες
[9] νεῦσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἔκθορον. αἶψα δ' ἐλόντες
[10] εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ.
[11] υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλῆων
[12] εἶναι καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλείοισι.
[13] τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσε πίπτουν
[14] χειρῶν ἢ δὲ ποδῶν: ὃ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
[15] ὄμμασι κυανέοισι: κυβερνήτης δὲ νοήσας
[16] αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε:
[17] δαιμόνιοι, τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες,
[18] καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηῦς εὐεργής.
[19] ἢ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[20] ἢ ἐ Ποσειδάων: ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν
[21] εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
[22] ἀλλ' ἄγετ', αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
[23] αὐτίκα: μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε, μή τι χολωθείς
[24] ὄρση ἐπ' ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.
[25] Ὡς φάτο: τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ:
[26] δαιμόνι', οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηὸς
[27] σύμπανθ' ὅπλα λαβῶν: ὅδε δ' αὖτ' ἀνδρεσσι μελήσει.
[28] ἔλπομαι, ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὃ γε Κύπρον
[29] ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἐκαστέρῳ: ἐς δὲ τελευτήν
[30] ἔκ ποτ' ἐρεῖ αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα
[31] οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.
[32] ὣς εἰπὼν ἰστόν τε καὶ ἰστίον ἔλκετο νηός.
[33] ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον: ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅπλα
[34] καττάνυσαν: τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματοῦ ἔργα.
[35] οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
[36] ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὠρνυτο δ' ὁδμή
[37] ἀμβροσίη: ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
[38] αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἰστίον ἐξετανύσθη
[39] ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
[40] βότρυες: ἀμφ' ἰστόν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσός,
[41] ἄνθεσι τηλεθάνων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει:
[42] πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον: οἳ δὲ ἰδόντες,
[43] νῆ' ἤδη τότε ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
[44] γῆ πελάαν: ὃ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἔνδοθι νηὸς

[45] δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσση
[46] ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενά, σήματα φαίνων·
[47] ἂν δ' ἔστη μεμαυῖα· λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρου
[48] δεινὸν ὑπόδρα ἰδών· οἱ δ' ἐς πρύμνην ἐφόβηθεν,
[49] ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
[50] ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας
[51] ἄρχον ἔλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύοντες
[52] πάντες ὁμῶς πήδησαν, ἐπεὶ ἴδον, εἰς ἄλλα δῖαν,
[53] δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
[54] ἔσχεθε καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον εἶπέ τε μῦθον·
[55] θάρσει, ἰδῖε κάτωρ', τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ·
[56] εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος, ὃν τέκε μήτηρ
[57] Καδμηῖς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα.
[58] χαῖρε, τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστι
[59] σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμήσαι ἀοιδήν.

Gedicht 8

Εἰς Ἄρεα

[1] Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
[2] ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολισσόε, χαλκοκορυστά,
[3] καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορισθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
[4] Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος,
[5] ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
[6] ἡνορέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
[7] αἰθέρος ἐπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν, ἔνθα σε πῶλοι
[8] ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
[9] κλυθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαρσέος ἥβης,
[10] πρὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα
[11] ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήιον, ὥς κε δυναίμην
[12] σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἑμοῖο καρήνου,
[13] καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμήν,
[14] θυμοῦ αὖ μένος ὀξὺ κατισχέμεν, ὅς μ' ἐρέθῃσι
[15] φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος
[16] δός, μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
[17] δυσμενέων προφυγόντα μόθον Κῆράς τε βιαίους.

Gedicht 9

Εἰς Ἄρτεμιν

[1] Ἄρτεμιν ὕμνει, Μοῦσα, κασιγνήτην Ἑκάτοιο.
[2] παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
[3] ἥθ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλῃτος
[4] ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
[5] ἐς Κλάρων ἀμπελόεσσιν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
[6] ἥσται μιμνάζων ἐκατηβόλον ἰοχέαιραν.
[7] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
[8] αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδειν,
[9] σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

Gedicht 10

Εἰς Ἀφροδίτην

- [1] κυπρογενὴ Κυθέρειαν αἰέσομαι, ἦτε βροτοῖσι
- [2] μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῷ δὲ προσώπῳ
- [3] αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἡμερτὸν θέει ἄνθος.
- [4] χαῖρε, θεά, Σαλαμῖνος ἐυκτιμένης μεδέουσα
- [5] εἰναλῆς τε Κύπρου: δὸς δ' ἡμερόεσσιν αἰοιδῆν.
- [6] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

Gedicht 11

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' αἰδεῖν,
- [2] δεινὴν, ἣ σὺν Ἄρῃ μέλει πολεμῆια ἔργα
- [3] περθόμεναί τε πόλῃς αὕτῃ τε πτόλεμοί τε,
- [4] καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισσόμενόν τε.
- [5] χαῖρε, θεά, δὸς δ' ἅμμι τύχην εὐδαιμονίην τε.

Gedicht 12

Εἰς Ἥραν

- [1] Ἥρην αἰίδω χρυσόθρονον, ἣν τέκε Ῥεῖη,
- [2] ἀθανάτων βασιλείαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσιν,
- [3] Ζηνός ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε,
- [4] κυδρὴν, ἣν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
- [5] ἀζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

Gedicht 13

Εἰς Δημήτραν

- [1] Δημήτρ' ἡύκομον, σεμνὴν θεάν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
- [2] αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
- [3] χαῖρε, θεά, καὶ τήνδε σάου πόλιν: ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

Gedicht 14

Εἰς Μητέρα Θεῶν

- [1] μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
- [2] ὕμνῃ, Μοῦσα λίγεια, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
- [3] ἣ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σὺν τε βρόμος αὐλῶν
- [4] εὖαδεν ἥδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων
- [5] οὔρεά τ' ἠχήμεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.
- [6] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι αἰοιδῆ.

Gedicht 15

Εἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

- [1] Ἡρακλέα, Διὸς υἱόν, αἰέσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
- [2] γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἔνι καλλιχόροισιν
- [3] Ἀλκμήνη μιχθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι·
- [4] ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἠδὲ θάλασσαν
- [5] πλαζόμενος πομπῇσιν ὑπ' Εὐρυσθῆος ἄνακτος
- [6] πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
- [7] νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
- [8] ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην.
- [9] χαῖρε, ἄναξ, Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Gedicht 16

Εἰς Ἀσκληπιόν

- [1] ἱητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰδεῖν,
- [2] υἱὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο δῖα Κορωνίς
- [3] Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, κούρη Φλεγύου βασιλῆος,
- [4] χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῆ.

Gedicht 17

Εἰς Διοσκούρους

- [1] Κάστορα καὶ Πολυδεύκῃ αἰέσσο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] Τυνδαρίδας, οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
- [3] τοὺς ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη
- [4] λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι.
- [5] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

Gedicht 18

Εἰς Ἑρμῆν

- [1] Ἑρμῆν αἰίδω Κυλλήνιον, Ἀργειφόντην,
- [2] Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
- [3] ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα,
- [4] Ἀτλαντος θυγάτηρ, Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα,
- [5] αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον,
- [6] ἄντρω ναιετάουσα παλίσκίω· ἔνθα Κρονίων
- [7] νύμφῃ εὐπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
- [8] εὖτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
- [9] λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
- [10] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
- [11] σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
- [12] χαῖρ' Ἑρμῆ χαριδῶτα, διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

Gedicht 19

Εἰς Πᾶνα

- [1] ἀμφί μοι Ἑρμείαο φίλον γόνον ἔννεπε, Μοῦσα,
[2] αἰγιόδοην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ὅστ' ἀνὰ πίσση
[3] δεινδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χορογηθέσι νύμφαις,
[4] αἶ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στεΐβουσι κάρηνα
[5] Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι, νόμιον θεόν, ἀγλαέθειρον,
[6] αὐχμήενθ', ὃς πάντα λόφον νιφόμεντα λέλογχε
[7] καὶ κορυφᾶς ὀρέων καὶ πετρήεντα κάρηνα.
[8] φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήια πυκνά,
[9] ἄλλοτε μὲν ρεΐθοισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,
[10] ἄλλοτε δ' αὖ πέτρησιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ,
[11] ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
[12] πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν οὖρεα μακρά,
[13] πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θήρας ἐναίρων,
[14] ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον
[15] ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μοῦσαν ἀθύρων
[16] νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
[17] ὄρνις, ἦτ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
[18] θρῆνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
[19] σὺν δέ σφιν τότε Νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
[20] φοιτῶσαι πύκα ποσσὶν ἐπὶ κρήνη μελανύδρῳ
[21] μέλπονται· κορυφὴν δὲ περιστένει οὖρεος Ἥχῳ·
[22] δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν, τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων,
[23] πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοινὸν
[24] λυγκὸς ἔχει, λιγυρῆσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
[25] ἐν μαλακῷ λειμῶνι, τόθι κρόκος ἡδ' ὑάκινθος
[26] εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
[27] ὕμνεῦσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
[28] οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἔξοχον ἄλλων
[29] ἔννεπον, ὡς ὃ γ' ἅπασι θεοῖς θοὸς ἄγγελός ἐστι,
[30] καὶ ῥ' ὃ γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων,
[31] ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
[32] ἔνθ' ὃ γε καὶ θεὸς ὦν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμμευεν
[33] ἀνδρὶ πάρα θνητῷ θάλε γὰρ πόθος ὑγρὸς ἐπελθὼν
[34] νύμφη ἐυπλοκάμῳ Δρύοπος φιλότῃ μιγῆναι·
[35] ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν. τέκε δ' ἐν μεγάροισιν
[36] Ἑρμείη φίλον υἷον, ἄφαρ τερατωπὸν ιδέσθαι,
[37] αἰγιόδοην, δικέρωτα, φιλόκροτον, ἡδυγέλῳτα·
[38] φεῦγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη
[39] δεῖσε γάρ, ὡς ἶδεν ὄψιν ἀμείλιχον, ἡυγένειον.
[40] τὸν δ' αἶψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε
[41] δεξάμενος, χαῖρεν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
[42] ρίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
[43] δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκώοιο λαγωῦ
[44] παρ δὲ Ζηνὶ κάθιζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
[45] δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν
[46] ἀθάνατοι, περίαλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
[47] Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον, ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
[48] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ

[49] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 20

Εἰς Ἥφαιστον

- [1] Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰέσσο, Μοῦσα λίγεια,
- [2] ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
- [3] ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἱ τὸ πάρος περ
- [4] ἄντροις ναιετάσκον ἐν οὔρεσιν, ἥύτε θῆρες.
- [5] νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες
- [6] ῥηιδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
- [7] εὐκηλοὶ διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
- [8] ἀλλ' ἴληθ', Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Gedicht 21

Εἰς Ἀπόλλωνα

- [1] φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἰδεῖ,
- [2] ὄχθη ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα δινήεντα,
- [3] Πηνειόν· σὲ δ' ἀοιδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
- [4] ἠδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶεν αἰδεῖ.
- [5] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' ἀοιδῇ.

Gedicht 22

Εἰς Ποσειδῶνα

- [1] ἀμφὶ Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἄρχομ' αἰδεῖν,
- [2] γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
- [3] πόντιον, ὅσθ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγᾶς.
- [4] διχθὰ τοι, Ἐννοσίγαιε, θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο,
- [5] ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.
- [6] χαῖρε, Ποσεῖδαον γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
- [7] καί, μάκαρ, εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

Gedicht 23

Εἰς Ὑπατον Κρονίδαην

- [1] Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι ἠδὲ μέγιστον,
- [2] εὐρύοπα, κρείοντα, τελεσφόρον, ὅστε Θέμιστι
- [3] ἐγκλιδὸν ἐξομένη πυκινοὺς ὅαρους ὀαρίζει.
- [4] ἴληθ', εὐρύοπα Κρονίδα, κύδιστε μέγιστε.

Gedicht 24

Εἰς Ἑστίαν

- [1] ἐστίη, ἥτε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
- [2] Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεύεις,
- [3] αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·

- [4] ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἔν' ἔρχεο θυμὸν ἔχουσα
[5] σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὀπασσον ἀοιδῇ.

Gedicht 25

Εἰς Μούσας Καὶ Ἀπόλλωνα

- [1] μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
[2] ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
[3] ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
[4] ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δ' Ὀλβιος, ὃν τινα Μοῦσαι
[5] φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
[6] χαίρετε, τέκνα Διός, καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 26

Εἰς Διόνυσον

- [1] κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' ἀεΐδειν,
[2] Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
[3] ὃν τρέφον ἡύκομοι Νύμφαι παρὰ πατρὸς ἄνακτος
[4] δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
[5] Νύσης ἐν γυάλοις· ὃ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκκητι
[6] ἄντρῳ ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
[7] αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνδε θεὰ πολύμυνον ἔθρεψαν,
[8] δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους,
[9] κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
[10] Νύμφαι, ὃ δ' ἐξηγεῖτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.
[11] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, πολυστάφυλ' ὦ Διόνυσε·
[12] δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὖτις ἰκέσθαι,
[13] ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

Gedicht 27

Εἰς Ἄρτεμιν

- [1] Ἄρτεμιν αἰίδω χρυσηλάκατον, κελαδεινήν,
[2] παρθένον αἰδοίην, ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν,
[3] αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
[4] ἣ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
[5] ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει
[6] πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
[7] ὑψηλῶν ὀρέων, ἰάχει δ' ἐπὶ δάσκιος ὕλη
[8] δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
[9] πόντος τ' ἰχθυοίς· ἣ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
[10] πάντα ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην.
[11] αὐτὰρ ἐπὴν τερφῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα,
[12] εὐφρήνῃ δὲ νόον, χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα
[13] ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο,
[14] Φοίβου Ἀπόλλωνος, Δελφῶν ἐς πῖονα δῆμον,
[15] Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα.

- [16] ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
[17] ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,
[18] ἐξάρχουσα χορούς· αἱ δ' ἄμβροσίνην ὅπ' ἰεῖσαι
[19] ὕμνευσιν Λητῷ καλλίσφυρον, ὥς τέκε παῖδας
[20] ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους.
[21] χαίρετε, τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἠυκόμοιο·
[22] αὐτὰρ ἐγὼν ὕμεων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 28

Εἰς Ἀθήναν

- [1] Παλλάδ' Ἀθηναίην, κυδρὴν θεόν, ἄρχομ' αἰεδεῖν
[2] γλαυκῶπιν, πολύμητιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν,
[3] παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκίεσσαν,
[4] Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς
[5] σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμῆια τεύχε' ἔχουσαν,
[6] χρύσεια, παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώντας
[7] ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
[8] ἐσσυμένως ὥρυσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου,
[9] σείσας' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
[10] δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκῶπιδος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
[11] σμερδαλέον ἰάχησεν· ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος,
[12] κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος· ἔκχυτο δ' ἄλμη
[13] ἐξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
[14] ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον, εἰσότε κούρη
[15] εἴλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὤμων θεοεῖκελα τεύχη
[16] Παλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεύς.
[17] καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε, Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
[18] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 29

Εἰς Ἑστίαν

- [1] ἐστίη, ἡ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
[2] ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
[3] ἔδρην αἰδίου ἔλαχες, πρεσβηίδα τιμήν,
[4] καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τίμιον· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ
[5] εἰλαπίναι θνητοῖσιν, ἴν' οὐ πρώτη πυμάτη τε
[6] Ἑστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιθεῖα οἶνον·
[7] καὶ σύ μοι, Ἀργεῖφόντα, Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ,
[8] ἄγγελε τῶν μακάρων, χρυσόρραπι, δῶτορ ἑάων,
[9] ἵλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε.
[10] ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
[11] εἰδότες· ἀμφοτέροι γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[12] εἰδότες ἔργματα καλὰ νόω θ' ἔσπεσθε καὶ ἦβη.
[13] χαῖρε, Κρόνου θυγάτερ, σύ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς·
[14] αὐτὰρ ἐγὼν ὕμεων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 30

Εἰς Γῆν Μητέρα Πάντων

- [1] γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι, ἡυθέμεθλον,
[2] πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὀπόσ' ἐστίν,
[3] ἡμὲν ὅσα χθόνα διᾶν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
[4] ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
[5] ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποι τελέθουσι,
[6] πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
[7] θνητοῖς ἀνθρώποισιν· ὃ δ' ὄλβιος, ὃν κε σὺ θυμῷ
[8] πρόφρων τιμήσης· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
[9] βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος ἡδὲ κατ' ἀγροῦς
[10] κτήνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλεται ἐσθλῶν·
[11] αὐτοὶ δ' εὐνομήσιν πόλιν κάτα καλλιγύναικα
[12] κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
[13] παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεί κυδιόωσι
[14] παρθενικά τε χοροῖς πολυανθέσιν εὐφρονι θυμῷ
[15] παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποίης,
[16] οὐς κε σὺ τιμήσης, σεμνὴ θεά, ἄφθονε δαῖμον.
[17] χαῖρε, θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
[18] πρόφρων δ' ἀντ' ὠδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
[19] αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

Gedicht 31

Εἰς Ἥλιον

- [1] ἥλιον ὑμνεῖν αὖτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα,
[2] Καλλιόπη, φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις
[3] γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
[4] γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγκλειτὴν Ὑπερίων,
[5] αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα,
[6] Ἡῷ τε ροδόπηχυν εὐπλόκαμόν τε Σελήνην
[7] Ἡελίόν τ' ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
[8] ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
[9] ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδὸν δ' ὃ γε δέρκεται ὄσσοις
[10] χρυσέης ἐκ κόρυθος· λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
[11] αἰγλήεν στίλβουσι παρὰ κροτάφων δέ τ' ἔθειραι
[12] λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
[13] τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
[14] λεπτουργές, πνοιῇ ἀνέμων· ὑπο δ' ἄρσενες ἵπποι.
[15] ἔνθ' ἄρ' ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους,
[16] [αὐτόθι παύεται ἄκρου ἐπ' οὐρανοῦ, εἰσόκεν αὖτις]
[17] θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ Ὠκεανόνδε.
[18] χαῖρε, ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε.
[19] ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
[20] ἡμιθέων, ὧν ἔργα θεαὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

Gedicht 32

Εἰς Σελήνην

- [1] μήνην αἰδεῖν τανυσίπτερον ἔσπετε, Μοῦσαι,
[2] ἡδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διός, ἱστορες ὥδῃς·
[3] ἥς ἄπο αἶγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
[4] κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
[5] αἶγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἄῆρ
[6] χρυσεύου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
[7] εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλόν,
[8] εἵματα ἐσσαμένη τηλαυγέα διὰ Σελήνη,
[9] ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας, αἶγλήεντας,
[10] ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάση καλλίτριχας ἵππους,
[11] ἐσπερίη, διχόμηνος· ὃ δὲ πλήθει μέγας ὄγμος
[12] λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε' ἀεξομένης τελέθουσιν
[13] οὐρανόθεν· τέκμωρ δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
[14] τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
[15] ἣ δ' ὑποκουσαμένη Πανδείην γείνατο κούρην,
[16] ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
[17] χαῖρε, ἄνασσα, θεὰ λευκώλενε, διὰ Σελήνη,
[18] πρόφρον, ἐυπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
[19] ἄσομαι ἡμιθέων, ὦν κλείουσ' ἔργματ' ἀοιδοί,
[20] Μουσάων θεράποντες, ἀπὸ στομάτων ἐροέντων.

Gedicht 33

Εἰς Διοσκούρους

- [1] ἀμφὶ Διὸς κούρους, ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι,
[2] Τυνδαρίδας, Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
[3] Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκεα,
[4] τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῇ ὄρεος μέγαλοιο
[5] μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφεί Κρονίῳ
[6] σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
[7] ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄλλαι
[8] χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἳ δ' ἀπὸ νηῶν
[9] εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μέγαλοιο
[10] ἄρνεσσιν λευκοῖσιν, ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες
[11] πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κύμα θαλάσσης
[12] θῆκαν ὑποβρυχίην· οἳ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
[13] ξουθῆσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀίξαντες,
[14] αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἄλλας,
[15] κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι,
[16] σήματα καλά, πόνου ἀπονόσφισιν· οἳ δὲ ἰδόντες
[17] γήθησαν, παύσαντο δ' οἰζυροῖο πόνοιο.
[18] χαίρετε, Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
[19] αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.